

לחקר שמות וכינויים בתלמוד

יב

ג"ר זילאי" המוזכרים שם המה כמו כן כינויים, האחד על שהוצרך לייזיל השמן על הידים, והשני על כי משחת השמן מביקה העור (טו).

כנ. זילאה, ראה למעלה ערך זיואה.

כז. רי חסא, ברוח רבה פ"ה י"ב: ישלם ה' פעלך ג' אמר רי חסא אשר באת לחסות, לא מצינו שום מאמר מדכס ששמו "רי חסא" אך האלמוני שדוש פסוק זה נחכנה עליו ראה הערותי שם.

כח. מונבז, בשבת ס"ח ב: תינוק שנשבה לפני הנכרים וגר שנתייר בין הנכרים ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת, וחייב על הדם אחת ועל החלב אחת ועל עבודה זרה אחת ומונבז פוטר, וכך היה מונבז דן לפני רי עקיבא הוואיל ומזיד קרוי חוטא ושווג קרוי חוטא, מה מזיד שהיתה לו ידיעה אף שווג שהיתה לו ידיעה אמר לו רי עקיבא הריני מייסיף על דבריך כו' ראה כל הסוגיא והנה לא מוזכר עוד בשום מקום תלמיד של רי עקיבא אשר שמו מונבז, מוזכר לנו שם זה כאדם מבית מלכות נכרי שהתקרב ליהדות ונתגייר ראה בראשית רבה פמ"ז ו' ובקדמוניות ליוספוס, כינו חכמים את התלמיד שהתעניין בשאלות אלו בענין תנוקות שנשבו לבין הנכרים ובענין גרים בכינוי "מונבז".

כט. סלמאי הכתופתי, בתענית כ"ח א: מה הן בני סלמאי הכתופתי, פעם אחת